

prima instanță: L. Lupașco
instanța de apel: V. Nina, C. Eugeniu, I. Cotruță

Î N C H E I E R E

30 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Ion Corolevschi, Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat, Direcția Administrativă Fiscală Botanica și a recursului declarat de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de întreprinderea cu capital străin „Belsedes-Prim” societate cu răspundere limitată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, intervenient accesoriu Inspectoratul Fiscal de Stat, Direcția Administrativă Fiscală Botanica, cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2014, prin care apelul declarat de întreprinderea cu capital străin „Belsedes-Prim” societate cu răspundere limitată a fost admis și casată hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 26 martie 2014,

c o n s t a t ă:

La data de 29 iunie 2011, întreprinderea cu capital străin „Belsedes-Prim” societate cu răspundere limitată a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, intervenient accesoriu Inspectoratul Fiscal de Stat, Direcția Administrativă Fiscală Botanica, cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat reclamantul că, la data de 02 iunie 2011, s-a adresat către pîrît cu o cerere privind excluderea ÎCS „Belsedes-Prim” SRL din lista „firmelor fantome”, însă la data de 21.06.2011, a primit răspuns în care a evitat să se expună asupra solicitării înaintate de către reclamant, solicitînd de a-i fi prezentate toate actele referitoare la activitatea întreprinderii.

Menționează, că prin atribuirea sintagmei de „firmă fantomă” a prejudiciat drepturile și interesele reclamantului.

La data de 28 noiembrie 2011, reclamantul a înaintat cerere de concretizare a pretențiilor sale.

În motivarea cererii a invocat, că atribuirea noțiunii de „firmă fantomă” reclamantului este ilegală luând în considerație că în privința ei au fost anulate Decizia de sancționare pecuniară și Decizia de anulare ca plătitor de TVA cu restabilirea ÎCS „Belsedes-Prim” SRL ca plătitor de TVA.

Menționează, că la moment, activitatea reclamantului este blocată din cauza acțiunilor ilicite ale organelor cu atribuții de administrare fiscală.

Cere ÎCS „Belsedes-Prim” SRL recunoașterea refuzului Inspectoratului Fiscal Principal de Stat și a inspectoratelor teritoriale de a exclude ÎCS „Belsedes-Prim” SRL din lista „firmelor fantome” drept ilegal, recunoașterea ca fiind ilegală includerea și menținerea reclamantului în lista „firmelor fantomă”, recunoașterea ca fiind ilegală operarea și atribuirea sintagmei de „firmă fantomă” în raport ÎCS „Belsedes-Prim” SRL, obligarea pîrîtului și a inspectoratelor teritoriale să excludă ÎCS „Belsedes-Prim” SRL din lista „firmelor fantomă”, cu introducerea modificărilor corespunzătoare pe site-ul www.fisc.md.

Prin hotărîrea judecătoreiei Rîșcani, mun. Chișinău din 26 martie 2014, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La data de 04 aprilie 2014, ÎCS „Belsedes-Prim” SRL a depus cerere de apel prin care a solicitat admiterea cererii, casarea hotărîrii Judecătoreiei Rîșcani, mun. Chișinău din 26.03.2014, cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă integral și să fie recunoscut drept ilegal refuzul IFPS și a inspectoratelor teritoriale de a exclude ÎCS „Belsedes-Prim” SRL din lista firmelor fantomă și să fie obligat IFPS și inspectoratele teritoriale să excludă ÎCS „Belsedes-Prim” SRL din lista „firmelor fantomă”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2014, apelul declarat de ÎCS „Belsedes-Prim” SRL, a fost admis, casată hotărîrea judecătoreiei Rîșcani, mun. Chișinău din 26 martie 2014 și a obligat Inspectoratul Fiscal Principal de Stat și s-a emis o nouă hotărîre sub formă de încheiere prin care procesul a fost încetat.

La data de 23 ianuarie 2015, Inspectoratul Fiscal de Stat, Direcția Administrativă Fiscală Botanică, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și trimiterea pricinii spre rejudecare.

În motivarea recursului a invocat recurentul că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, fiind emisă cu încălcarea normelor de drept material.

Susține recurentul că intimatul s-a folosit cu rea-credință de drepturile sale și a indus instanțele de judecată în eroare, or, acțiunea privind excluderea din lista întreprinderilor fantom depusă la judecătoria Botanică, urma a fi scoasă de pe rol în conformitate cu art. 267 lit. d) Cod de procedură civilă.

La data de 13 martie 2015, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și trimiterea pricinii spre rejudecare.

În motivarea recursului a invocat recurentul că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, fiind emisă cu încălcarea normelor de drept material.

Susține recurentul că instanța de apel a ignorat prevederile art.267 lit.d) Cod de procedură civilă, care stipulează că instanța judecătorească scoate cererea de pe rol în cazul în care litigiul dintre aceleași părți, cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri se află în curs de judecată la aceeași instanță sau la o alta, precum și principiile de înfăptuire a justiției.

În acest sens, menționează că la data de 26.05.2014 (dată la care Judecătoria Botanica a emis hotărîrea din 26.05.2014), exista hotărîrea Judecătoriei Rîșcani din 26.03.2014, pronunțată la cererea de chemare în judecată depusă la 29.06.2011 de ÎCS „Belsedes-Prim” SRL împotriva IFPS și IFS pe mun.Chișinău privind excluderea contribuabilului din lista firmelor „fantom”.

Relevă că la data de 18.12.2014, IFS pe mun.Chișinău, DAF Botanica a depus la Curtea Supremă de Justiție cerere de recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău prin care a fost restituită cererea de apel depusă de organul fiscal împotriva hotărîrii Judecătoriei Botanica din 26.05.2014, care la moment, se află în examinare la Curtea Supremă de Justiție.

Complementar, susține recurentul că intimatul s-a folosit cu rea-credință de drepturile sale și a indus instanțele de judecată în eroare, or, acțiunea privind excluderea din lista întreprinderilor fantom depusă la judecătoria Botanica, urma a fi scoasă de pe rol în conformitate cu art. 267 lit. d) Cod de procedură civilă.

La data de 22 aprilie 2015, Belsedes-Prim” SRL a depus referință la recursurile declarate de Inspectoratul Fiscal de Stat, Direcția Administrativă Fiscală Botanica și Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, solicitînd declararea recursurilor inadmisibile.

În context, intimatul susține că prin decizia Curții Supreme de justiție din 18.03.2015, anexată la referință, a fost respins recursul IFS DAF Botanica împotriva încheierii Curții de apel Chișinău din 04 noiembrie 2014, astfel hotărîrea judecătoriei Botanica din 26.05.2014 a rămas irevocabilă. Ca urmare, se susține, decizia Curții de apel Chișinău contestată cu recurs este legală și întemeiată.

Examinînd cererea de recurs declarată de Inspectoratul Fiscal de Stat, Direcția Administrativă Fiscală Botanica și cererea de recurs declarată de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile urmează a fi respinse ca inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute în art. 433 CPC.

În conformitate cu art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate

eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, analizând argumentele recursurilor prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și procedural.

Colegiul consideră că argumentele invocate în cererile de recurs sunt irelevante și declarative, motiv pentru care acestea nu pot fi reținute de către instanța de recurs întru admiterea cererii și casarea deciziei instanței de apel.

Mai mult, Colegiul învederează că dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurenților, fără a indica vreun temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, face ca acesta să fie respins de către instanța de recurs din considerentul că motivele indicate în dezacord nu se încadrează în prevederile normei precitate și nu constituie temei de casare a deciziei, recursul exercitat avînd caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

În aceeași ordine de idei, Colegiul precizează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, la caz, menționează și jurisprudența CEDO, conform

cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purceii contra Irlandei, 16 aprilie 1991).

Din considerentele enumerate și având în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat, Direcția Administrativă Fiscală Botanică și recursul declarat de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, 432, 433 lit. a), art. 434 alin. (1) și art. 440 CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune

Recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat, Direcția Administrativă Fiscală Botanică și recursul declarat de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Ion Corolevschi

Ion Druță